CHƯƠNG 2245

Diệu dụng, Phong thành

Trịnh Hồng Lộc nhìn Hạ Nhân, rồi lại nhìn pho tượng vàng cách đó không xa.

Trong tình huống thực sự không còn cách nào, Hạ Nhân lấy mõ gỗ do sư tôn Bạch Tượng ban cho, gõ về phía Thái Chân một cái.

Thần thông độ kim thân thứ hai bay ra, trong khoảnh khắc hóa Thái Chân thành một pho tượng vàng.

Năm xưa Bạch Tượng từng nói, thần thông này được ngưng tụ từ đại đạo thiện, sẽ không gây ra bất cứ tổn thương nào cho đối phương, chỉ là định đối phương thành kim thân mà thôi.

Sau khi trở thành kim thân, có thể phong định sinh cơ, huyết nhục và thần hồn của đối phương!

Như vậy, trên lý thuyết, Thái Chân sẽ mãi duy trì dáng vẻ hiện tại, không chết, nhưng cũng chỉ là một pho tượng điêu khắc mà thôi.

Hơn nữa, thần thông này do Thần Đế lưu lại, uy lực cực lớn, tu vi càng thấp, thời gian định thân lại càng dài.

Tu sĩ Thần Hoàng cảnh sơ kỳ nếu bị định trụ, cũng có thể bị định suốt một nguyên hội.

Còn Thái Chân chỉ có Thần Quân cảnh, có thể định được bao lâu thì không biết.

“Có lẽ vậy!” Trên mặt Hạ Nhân lộ vẻ bi ai: “Ta đã dùng hết mọi phương pháp mà bản thân có thể dùng rồi!”

“Nếu như vậy mà nàng vẫn không sống được, ta cũng không còn cách nào!”

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ!

Rất nhanh, bốn canh giờ của Thái Chân đã trôi qua.

Những nữ tử cống hương bị loại trong nhẫn của Hạ Nhân lần lượt chết đi.

Cuối cùng không một ai còn sống sót.

May mà Thái Chân vẫn giữ nguyên dáng vẻ ban đầu!

“Phù...” Nhìn thấy cảnh này, Hạ Nhân thở phào nhẹ nhõm.

“Ngươi ra ngoài đi!” Hắn nhìn Trịnh Hồng Lộc: “Cầm Tử Kim Côn của ta, tới thành trì gần nhất, trước tiên xác định vị trí của chúng ta!”

“Ta muốn yên tĩnh một lát ở đây!”

“Vâng...” Trịnh Hồng Lộc đáp lời, lui khỏi không gian của Hồng Mông Tử Kim Côn.

Hạ Nhân vẫn ở lại trong không gian này.

Hắn đưa tay ra, lòng bàn tay áp vào lòng bàn tay Thái Chân đã trở thành tượng kim thân, khẽ vận lực, sức mạnh nguyền rủa màu đen trong cơ thể đối phương liền như dòng nước chảy vào cơ thể Hạ Nhân.

“Hay...” Hạ Nhân mừng lớn: “Quá tốt rồi, trong trạng thái này mà vẫn có thể hấp thu sức mạnh nguyền rủa!”

Hạ Nhân dùng sức mạnh lôi điện tẩy sạch sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể.

Như vậy, trên lý thuyết, trong vòng một năm, sức mạnh nguyền rủa trên người Thái Chân có thể bị ta hút sạch.

Không tệ, biện pháp này quả thực quá hoàn mỹ.

Một ngày sau, Thái Chân đã tìm được một tòa thành trấn.

“Hỏi rõ chưa? Đây là đâu?” Hạ Nhân nhìn Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc chỉ xuống một tòa thành phía dưới hư không: “Tòa thành này gọi là Phong thành!”

“Là một thành nhỏ, thành chủ trong thành cũng chỉ có tu vi Thần Tôn cảnh mà thôi!”

Hạ Nhân gật đầu: quy mô tòa thành này gần như tương đương với thành Thiên Phượng thuộc Thần quốc Dao Quang, nơi đầu tiên hắn từng ở khi mới vào Thần giới.

“Nơi này thuộc Thần quốc Nguyền Rủa!” Trịnh Hồng Lộc bổ sung thêm.

Đồng tử Hạ Nhân hơi co lại, nói: “Được...”

“Trước tiên mua một tòa trạch viện trong thành để ở lại đã!”

Việc quan trọng nhất lúc này là hút đi và tẩy sạch sức mạnh nguyền rủa trên người Thái Chân!

Hai người đi vào thành, sau đó mua một tòa trạch viện hẻo lánh.

Tòa trạch viện này tuy vị trí hẻo lánh nhất Phong thành, nhưng diện tích không nhỏ, rộng đến trăm trượng vuông.

Trịnh Hồng Lộc tiện tay bố trí mấy tòa trận pháp!

Hạ Nhân chiếm lấy đại điện, lập tức tiến vào không gian Hồng Mông Tử Kim Côn, bắt đầu bế quan.

Mỗi ngày hắn không ngừng rút sức mạnh nguyền rủa từ người Thái Chân, rồi dùng sức mạnh lôi điện tẩy sạch.

Khoảng hai trăm ngày sau, tia sức mạnh nguyền rủa cuối cùng trên người Thái Chân đã bị hút sạch hoàn toàn.

Nhưng vấn đề là, nàng vẫn đang trong trạng thái bị định thân.

Cũng không biết bao lâu mới có thể giải trừ!

Hạ Nhân lấy kim thân của Thái Chân từ không gian Hồng Mông Tử Kim Côn ra, rồi lại ném vào không gian Hồng Mông Chí Đạo Chung.

“Công tử!” Trịnh Hồng Lộc gần như luôn canh giữ bên ngoài đại điện của Hạ Nhân, thấy Hạ Nhân xuất quan liền lập tức bước tới.

“Chủ mẫu... đã khá hơn chưa?” Nàng hỏi.

Hạ Nhân gật đầu: “Sức mạnh nguyền rủa trên người nàng đã bị ta loại bỏ rồi!”

“Tiếp theo chính là vấn đề làm sao giải trừ trạng thái định thân cho nàng!”

“À... phải rồi, trong thời gian này, ngươi có ra ngoài tìm hiểu tình hình nơi đây không?”

Trịnh Hồng Lộc lắc đầu: “Công tử bế quan, nô tỳ không dám rời đi dù chỉ nửa khắc!”

“Ừ!” Hạ Nhân nói: “Được... đi theo ta, chúng ta ra ngoài hỏi thăm!”

Đã đến Thần quốc Nguyền Rủa, Hạ Nhân muốn tìm hiểu tình hình của Thần quốc Nguyền Rủa.

Ít nhất cũng phải dò được tình hình của Bách Lý gia và cái gọi là Thiên Ngô gia kia.

Năm đó Thần Vương Bách Lý Đại Chùy bất luận xuất phát từ mục đích gì, quả thực đã tặng Hạ Nhân một quyển Thất Chú Thư, còn cứu mạng hắn.

Ân tình này trước mắt ghi nhớ, nhưng nhất định vẫn phải hỏi thăm tình hình gần đây của Bách Lý gia.

Còn lão tử kia, đương nhiên không thể dễ dàng bỏ qua.

Cùng với tông chủ của cái tông môn Kiến Hoàng Thiên gì đó, thứ kia căn bản không phải con người, mà là một kẻ bị Thái Tuế nhập thân.

Trên người tên đó chỗ nào cũng đầy sức mạnh nguyền rủa, e rằng cũng có quan hệ với đại đạo nguyền rủa.

Những tin tức này cũng tiện thể hỏi thăm luôn.

Hạ Nhân đổi thành diện mạo của một nam tử ba mươi hai tuổi, dẫn Trịnh Hồng Lộc trực tiếp đến phủ thành chủ.

“Tiền bối mời... mời ngồi ghế trên...”

“Không biết... vì sao tiền bối lại đột nhiên xuất hiện tại tòa thành nhỏ này của chúng ta?”

Thành chủ cung kính mời Trịnh Hồng Lộc ngồi ghế trên.

Thành chủ thấy cảnh ấy, đồng tử lập tức co rút.

“Bản công tử gặp phải chút chuyện, hiện giờ lưu lạc đến Phong thành của các vị!” Hạ Nhân ngồi xuống, thản nhiên nói: “Muốn tìm hiểu phong thổ nơi này nên mới đến tận cửa, mong đạo hữu đừng trách!”

Thành chủ nói: “Không dám, không dám!”

Ông ta có tu vi Thần Tôn cảnh tầng bảy, cao hơn Hạ Nhân, nhưng thấy địa vị của Hạ Nhân như vậy, nhất thời cũng không biết nên xưng hô thế nào.

“Có hai vấn đề, muốn thỉnh giáo một chút!” Hạ Nhân nhìn thành chủ, nói: “Phong thành các vị thuộc về Thần châu nào, lại dưới Thần vực nào?”

Thành chủ nói: “Nơi chúng ta thuộc Thiên Độc Thần vực dưới Thần quốc Nguyền Rủa, lại trực thuộc Thanh Lương Thần châu!”

Hạ Nhân gật đầu, coi như đã hiểu sơ bộ.

“Ờ...” Hắn hơi ngừng lại, nói: “Xin hỏi đạo hữu, có biết trong Thần quốc Nguyền Rủa có nơi nào tên là Thiên Ngô Thần vực không?”

Theo suy đoán của Hạ Nhân, Thiên Ngô gia có Thần Hoàng cảnh!

Còn có Thần Đế cảnh hay không, Hạ Nhân không biết.

Nhưng đã có Thần Hoàng cảnh, vậy theo cách hiểu thông thường, Thiên Ngô gia hẳn nên là chủ nhân của một Thần vực nào đó, hoặc là kiểu phó thành chủ của một Thần vực.

Có Thiên Ngô Thần vực hay không, Hạ Nhân cũng không biết.

“Có...” Điều Hạ Nhân không ngờ là thành chủ lại trực tiếp đưa ra câu trả lời khẳng định: “Đạo hữu, thật trùng hợp...”

“Thần vực sát bên Thiên Độc Thần vực của chúng ta chính là Thiên Ngô Thần vực!”

“Đại khái theo hướng này!” Thành chủ chỉ một phương hướng, tiếp tục nói: “Nếu tiền bối Thần Vương cảnh phi hành, cần mất vài ngày!”

Hạ Nhân chắp tay: “Đa tạ các hạ, chúng ta muốn tới đại thành trị sở của Thiên Ngô Thần vực, không biết đạo hữu có bản đồ không?”

“Có!” Thành chủ lại lấy ra một tấm bản đồ đưa cho Hạ Nhân.

Hạ Nhân không xem, mà trực tiếp giao cho Trịnh Hồng Lộc.

CHƯƠNG 2246

Bạch Tượng Thần Đế ra tay

Trịnh Hồng Lộc xem xong bản đồ, gật đầu với Hạ Nhân.

Ánh mắt Hạ Nhân lại nhìn về phía thành chủ, hỏi: “Đa tạ đạo hữu, tại hạ còn một vấn đề nữa!”

“Trong Thần quốc Nguyền Rủa, có nơi nào tên là Thần vực Bách Lý hoặc Thần châu Bách Lý không?”

“Chuyện này...” Thành chủ lắc đầu, đáp: “Chuyện này... ta thật sự không biết, trên bản đồ dường như cũng không có!”

Nói tới đây, Trịnh Hồng Lộc vội dùng thần niệm quét qua bản đồ một lần nữa, cuối cùng lắc đầu với Hạ Nhân, nói: “Công tử, quả thực không có...”

“Không có thì thôi vậy!” Hạ Nhân đứng dậy: “Đa tạ đạo hữu, cáo từ!”

Rời khỏi phủ Thành chủ, Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc trực tiếp trở về trạch viện của mình, sau đó thu dọn đồ đạc, tiện thể tháo bỏ trận pháp, xóa sạch dấu vết của bản thân, rồi tới nơi cố định trong phủ Thành chủ để bán căn trạch viện này đi.

Hai người rời khỏi Phong thành, trở về chốn hoang sơn cằn cỗi.

“Công tử, giờ chúng ta đi đâu?”

“Có cần đi tìm gia tộc Bách Lý không?”

“Không cần!” Hạ Nhân lắc đầu, “Tìm kiếm không mục đích thì không thể tìm được. Sau này tìm được đệ tử của nhà Thiên Ngô, tự nhiên sẽ tìm được gia tộc Bách Lý!”

Gia tộc Bách Lý, thấp nhất cũng là một gia tộc có Thần Vương cảnh.

Vậy nếu gia tộc đó không chấp chưởng một phương Thần châu, rất có thể sẽ có một vị phó thành chủ!

Loại gia tộc này không dễ tìm.

Nhưng lúc này, tìm gia tộc không quan trọng, chuyện của Thái Chân mới là quan trọng nhất.

“Xác định vị trí Thần quốc Bạch Tượng...” Hạ Nhân lấy ra một tấm bản đồ khác đưa cho Trịnh Hồng Lộc: “Đế đô của Thần quốc Bạch Tượng ở đây, tên là thành Già Lam...”

“Đừng trực tiếp mở thông đạo tới thành Già Lam, mà hãy lệch đi một khoảng, tránh gây ra sự chú ý không cần thiết!”

Hạ Nhân tới thành Già Lam tìm Bạch Tượng Thần Đế, dĩ nhiên là vì chuyện của Thái Chân.

“Vâng...” Hồng Lộc thi triển đạo pháp và thần thông, tức khắc mở ra thông đạo.

Hai người bước vào thông đạo, rồi đi ra từ đầu bên kia.

Vừa bước khỏi vòng xoáy thông đạo không gian, hai người đã đến bên ngoài thành Già Lam.

Bay nửa nén hương, họ tới được thành Già Lam.

Tới thành Già Lam, tìm được nơi tọa lạc của Đế cung, Hạ Nhân lấy ra lệnh bài Bạch Tượng Thần Đế ban cho năm xưa, dễ dàng tiến vào Đế cung và gặp được Thần Đế.

“Đệ tử Hạ Nhân, bái kiến sư tôn!” Hạ Nhân thành kính hành lễ với Bạch Tượng Thần Đế: “Đệ tử gặp phải khó khăn, đặc biệt tới đây cầu xin sư tôn giúp đỡ!”

“Được!” Bạch Tượng Thần Đế mỉm cười từ bi, nói: “Ngươi không cần đa lễ!”

“Hãy nói cho ta biết ngươi gặp phải khó khăn gì!”

Chỉ một mình Hạ Nhân bước vào đại điện của Bạch Tượng Thần Đế.

Trịnh Hồng Lộc bị hắn để lại bên ngoài điện.

Hạ Nhân đi tới trước mặt Bạch Tượng Thần Đế, vung tay lấy Thái Chân đã bị định thành pho tượng vàng từ không gian của Chí Đạo Chung ra, đặt trước mặt Bạch Tượng Thần Đế.

Sau đó, hắn đại khái kể lại những trải nghiệm gần đây của mình.

Nghe Hạ Nhân kể xong, Bạch Tượng Thần Đế nhíu mày: “Đây là đại sự của Thần giới... Hạ Nhân, người ngươi nói tới rất có thể là một vị phụ thần nào đó tu hành đạo nguyền rủa...”

“Nhưng hiện giờ ta không xác định được là vị nào?”

“Quả thật là làm nhiều việc ác!”

“Bản cung nghe xong cũng không khỏi tâm tình chập chùng. Tháng dài năm rộng, còn không biết sẽ hãm hại bao nhiêu nữ tử Thần giới nữa!”

Hạ Nhân hỏi: “Sư tôn, vị Thần Đế này rốt cuộc đang làm gì?”

“Chuyện này, vi sư cũng không biết!” Bạch Tượng Thần Đế nói: “Ta nghe nói, người tu hành đạo nguyền rủa, tu vi càng cao càng dễ bị phản phệ!”

“Đặc biệt là người đã đạt tới cảnh giới Thần Đế!”

“Bọn họ chẳng qua muốn dùng sức mạnh hương hỏa để xóa đi lực nguyền rủa trên người mình!”

“Cái gọi là cống hương kia hẳn là một thủ đoạn!”

Hắn không quá quan tâm chuyện đạo nguyền rủa, lại hỏi: “Lực nguyền rủa trên người đạo lữ của đệ tử nay đã bị đệ tử dọn sạch, sư tôn có thể giúp đệ tử giải trừ thần thông Kim Thân Mạ Vàng này không?”

“Còn nữa, sau khi giải trừ thần thông, nàng ấy có... có chết không?”

“Ngươi đừng vội, để ta xem!” Bạch Tượng Thần Đế bước tới trước Thái Chân đang trong trạng thái Kim Thân Mạ Vàng, quan sát hai bên rồi nói: “Không sao... May mà tiểu tử ngươi đã dùng thần thông này cho nàng!”

“Mở...” Thần Đế chỉ tay vào ‘pho tượng’ của Thái Chân.

Ngay sau đó, ánh vàng trên người Thái Chân biến mất.

“Phù...” Hạ Nhân thở phào nhẹ nhõm.

Hắn sợ Thái Chân sẽ có hành động quá kích động, bèn trực tiếp thu nàng vào không gian của Hồng Mông Tử Kim Côn.

“Đưa mõ gỗ của ngươi cho ta...” Thần Đế vươn tay về phía Hạ Nhân.

Hạ Nhân lấy ra chiếc mõ gỗ màu trắng.

Bạch Tượng Thần Đế lại đánh vào đó hai đạo thần thông Kim Thân Mạ Vàng, nói: “Lần này tiểu tử ngươi cũng coi như làm chuyện tốt, dùng thần thông của bản cung cứu một người!”

“Cũng xem như tích lũy công đức cho bản cung!”

“Nhưng mượn sức mạnh bên ngoài, rốt cuộc không phải chuyện tốt!”

“Đây là thủ đoạn bảo mệnh cuối cùng bản cung ban cho ngươi. Sau này nhất định phải tự mình cẩn thận!”

Hạ Nhân cảm tạ sư tôn, thu mõ gỗ lại. Hắn biết sau này thần thông Kim Thân Mạ Vàng chỉ còn ba lần, sư tôn không muốn ban thêm nữa.

Dùng nhiều sẽ tích lũy nghiệp lực, không còn cách nào khác.

“Đa tạ sư tôn!” Hạ Nhân cảm tạ xong, lại nói: “Đệ tử còn có điều nghi hoặc, xin sư tôn giải đáp cho đệ tử!”

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Ngươi cứ nói đi!”

Hạ Nhân nói: “Đệ tử nghe nói, nếu Thần Đế tu hành đạo nguyền rủa vẫn lạc, đều sẽ hóa thành một khối Thái Tuế, nuốt chửng mọi thứ trên đời, ngay cả Thần Đế cũng không thể giết chết Thái Tuế!”

“Ta cũng không biết!” Bạch Tượng Thần Đế trầm ngâm hồi lâu rồi nói: “Đây chỉ là một truyền thuyết!”

“Nghe nói chính thần của đạo nguyền rủa tay cầm Thất Chú Thư. Trên đó chẳng những ghi chép tất cả lời thề trong thiên hạ, còn có năng lực diễn hóa Tế Đạo Âm Dương Thiền, có thể tùy ý phá hủy căn cơ đại đạo của người khác!”

“Vì vậy, chính thần của đạo nguyền rủa có thể nói là chấp chưởng thiên hạ!”

“Thế nhưng, việc này không phải không có cái giá phải trả!”

“Toàn bộ nhân quả tích tụ lại, khiến vị thần chủ tể cuối cùng trở thành một bãi thịt nát, hóa thành Thái Tuế!”

“Thái Tuế bất tử bất diệt, ngoài phong ấn ra không có biện pháp nào khác!”

“Nhưng chỉ phong ấn đơn thuần lại không giải quyết được vấn đề!”

“Sau này luôn sẽ có một ngày phá ấn thoát ra!”

Hạ Nhân hỏi: “Vậy thì không đúng rồi... Năm đó trong tuyệt địa Băng Đạo Vẫn Hoàng, chúng ta tận mắt thấy ba người Thần Vương cảnh phá mở phong ấn, thả ra một tôn Thái Tuế!”

“Theo lý mà nói, phong ấn của Thần Đế, Thần Vương cảnh không nên mở được!”

Trước đây Hạ Nhân chưa từng nghĩ tới vấn đề này, giờ nhớ lại mới thấy vô cùng không ổn.

“Cũng chưa chắc!” Bạch Tượng Thần Đế nói: “Trước khi chính thần của đạo nguyền rủa hóa thành Thái Tuế, trong lòng đã có cảm ứng. Bọn họ sẽ tìm trước một nơi để tọa hóa. Chẳng hạn một vị Thần Đế nào đó chọn tuyệt địa Băng Đạo Vẫn Hoàng, sau đó tiến vào lòng đất vẫn lạc. Sau khi thân thể Thần Đế vẫn lạc, đó chính là Thái Tuế nguyên thủy. Lúc này Thái Tuế vẫn chưa bị phong ấn!”

“Sau đó, phong ấn mà tất cả các ngươi hợp sức mở ra trong tuyệt địa Băng Đạo Vẫn Hoàng, hẳn không phải phong ấn của chư Đế, mà là tự phong ấn của vị Thần Đế nguyền rủa sau khi vẫn lạc!”

“Nhưng vấn đề là!” Bạch Tượng Thần Đế cau chặt mày: “Tất cả Thái Tuế lẽ ra đều do Thần Đế sau khi vẫn lạc hóa thành!”

“Nhưng người ngươi nói này lại trực tiếp mọc một khuôn mặt Thái Tuế, thật quá đáng sợ!”

“Việc này thật không thể tưởng tượng nổi. Sau này ta sẽ thông báo cho ba ngàn Thần Đế!”

Hạ Nhân hỏi: “Sư phụ... Đệ tử nghe nói Không Gian Thần Đế đã gieo Tế Đạo Âm Dương Thiền trên đại đạo thiện của người?”

Bạch Tượng cười cười: “Không sao, ngươi không cần lo lắng việc này, vi sư tự có cách ứng phó!”

CHƯƠNG 2247

Phương pháp thay thế

Những đường vân màu đen, đỏ, trắng ánh trăng và vàng đan xen trên mặt đất, tạo thành từng hình thù kỳ dị. Các hình thù và đường vân nối liền với nhau, hóa thành một tòa trận pháp. Bên trên trận pháp lóe lên những tia sáng quỷ dị.

Ngay chính giữa trận pháp đứng một người áo đen, toàn thân lấp lánh ánh vàng. Trên mặt người áo đen chi chít những con mắt, chỉ liếc qua thôi cũng khiến người ta rợn cả da đầu.

Ánh vàng trên người hắn chậm rãi tan đi. Không biết qua bao lâu, ánh vàng ấy hoàn toàn biến mất.

“Haiz…” Người kia hít sâu một hơi, lẩm bẩm: “Kim thân mạ vàng? Thần thông lợi hại, thần thông lợi hại. Đây hẳn là môn nhân của Bạch Tượng nhỉ? Vừa rồi con bé kia chỉ với tu vi Thần Vương cảnh tầng mười đã mở được đường hầm hư không, vậy hẳn là môn nhân của Không Gian.”

“Lạ thật, sao môn nhân của Bạch Tượng lại dính dáng với môn nhân của Không Gian?”

“Haiz… thần lực không đủ rồi. Chỉ một môn thần thông nhỏ nhoi mà lại định trụ bản đế tận nửa canh giờ!”

Thần niệm của Chú Nguyền Thần Đế trải rộng ra, định tìm kiếm dấu vết dao động không gian kia. Nhưng thời gian đã trôi qua nửa canh giờ, làm gì còn dao động nào tồn tại nữa?

Hắn đưa tay lên, kéo lại áo choàng che kín người.

Đúng lúc này, vị Thần Hoàng khi trước ra ngoài điều tra nguyên nhân đã quay trở về.

“Tông chủ đại nhân!” Thần Hoàng cung kính chắp tay hướng về phía tông chủ.

Tông chủ hỏi: “Có tra ra manh mối gì không?”

“Không có!” Thần Hoàng lắc đầu: “Ta nhìn thấy dấu vết giao chiến, nhưng không để lại thi thể nào. Manh mối quá ít, đệ tử cũng không thể phân biệt được!”

“Ừm…” Tông chủ cất giọng khàn khàn: “Bắt đầu từ bây giờ, mọi hoạt động của chúng ta tại Thiên Huyền Thần Quốc đều phải ngừng lại!”

“Trong vòng một trăm nguyên hội tới, không được thu nhận thêm đệ tử mới!”

“Đương nhiên, việc tiếp nhận hương cống không thể dừng!”

“Nhưng phải thay đổi vị trí tổng đà. Khởi động phương án thứ hai đi!”

“Sau này mọi liên lạc với các phân đà đều phải do một người chuyên trách đối tiếp, không cho phép người của phân đà đến tổng đà của chúng ta!”

Thần Hoàng kinh hãi thất sắc: “Lão tổ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Tông chủ hừ lạnh một tiếng, nói: “Hai kẻ vừa đến đưa hương cống lại có thể chạy thoát ngay dưới mí mắt bản đế…”

Trong không gian của Hồng Mông Tử Kim Côn, Thái Chân khóc đến mức nước mắt giàn giụa.

Hạ Nhân ôm nàng, trong lòng thoáng dâng lên một tia áy náy.

Nói thật, từ sau khi đến Thần giới, sự quan tâm của hắn dành cho Thái Chân thật sự quá ít. Bình thường hắn vốn chẳng mấy để ý đến nàng, đến mức ngay cả chuyện Thái Chân đã khai mở hai mươi bảy thần khiếu, Hạ Nhân cũng không hề hay biết.

Hai mươi bảy thần khiếu đấy! Cho dù tu luyện Đại Đạo pháp, nàng cũng có thể tu luyện đến Thần Hoàng cảnh.

“Được rồi, đừng khóc nữa!” Hạ Nhân nhìn nàng, nói: “Xin lỗi Thái Chân, đều là lỗi của ta. Nếu ta sớm đưa nàng ra ngoài du lịch hơn thì cũng không đến nỗi xảy ra sai lầm hôm nay!”

“Nói cho ta biết đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Thái Chân mất rất lâu mới dần bình tĩnh lại.

Thần cách giữa mi tâm của Vu Đế ở phía xa vẫn không ngừng phun nhả sức mạnh sấm sét.

Cả không gian bị bao phủ trong một luồng đế uy mênh mông.

Hạ Nhân phất tay, ngưng tụ ra một kết giới, nhốt hai người vào bên trong.

“Thiếp tu luyện gặp phải bình cảnh, lại ít có cơ hội du lịch, còn phu quân ra ngoài tu luyện mãi vẫn chưa trở về!”

“Sau đó chàng trở về thì lại bế quan!”

“Vốn dĩ thiếp định nhân cơ hội này trao đổi với phu quân, nhưng… lại sợ phá hỏng nhã hứng của các tỷ tỷ!”

“Khụ khụ khụ…” Hắn lúng túng ho khan hai tiếng, nói: “Thái Chân, những chuyện này không cần nói nữa, chỉ kể chuyện nàng gặp phải ở bên ngoài thôi!”

“Được rồi!” Thái Chân liếc Hạ Nhân một cái, nói: “Sau khi nói với tỷ Tô, thiếp liền đưa Mộ Thanh Đồng cùng ra ngoài du lịch!”

“Khi đó tu vi của thiếp thấp hơn hiện tại một cảnh giới, chỉ ở Thần Quân cảnh tầng bốn!”

Hạ Nhân đầy vẻ nghi hoặc: “Mộ Thanh Đồng?”

Hắn mất trọn một hơi thở mới nhớ ra Mộ Thanh Đồng là ai.

Chính là mẹ kế của đại sư Đồng, Đồng Hạo Thiên.

Lúc trước khi Hạ Nhân đến di tích Thiên Cổ, hắn từng đưa nàng theo. Về sau nhà họ Đồng quy thuận nhà họ Hạ, nàng và Đồng Hạo Thiên cùng đi theo Hạ Nhân đến thành Tuyền Cơ, trở thành một thành viên trong gia tộc.

Hạ Nhân nhớ lúc trước mình từng cho Mộ Thanh Đồng một đóa Tứ Phiến Địa Ngục, nhưng không đưa Cửu Khiếu Linh Lung cho nàng.

Điều khiến Hạ Nhân nhớ sâu sắc nhất chính là dung mạo của người phụ nữ này.

Nàng tuy không sánh bằng Kiều Tuệ Châu và Ôn Bất Vãn, nhưng ngang hàng với Tô Chân Chân, Khổng Kiều Kiều, thậm chí còn nhỉnh hơn đôi chút!

“Đúng, là Mộ Thanh Đồng!” Thái Chân gật đầu xác nhận.

Hạ Nhân hỏi: “Ta suýt nữa cũng quên mất. Đó là mẹ kế của Đồng Hạo Thiên, sau này nàng ta thế nào? Tu luyện Đại Đạo pháp hay Hương Hỏa đạo?”

Thái Chân đáp: “Hương Hỏa đạo!”

“Nàng ta đã tuyệt tuệ từ rất sớm, chỉ có thể tu luyện Hương Hỏa đạo!”

“Sao vậy, phu quân có hứng thú với nàng ta à?”

“Ừm…” Hạ Nhân gật đầu, nhưng rất nhanh lại cuống quýt lắc đầu: “Không không không… ta chỉ tò mò thôi. Bỗng nhiên nghe thấy tên nàng ta nên mới hỏi vậy!”

“Xì…” Thái Chân cười lạnh, rồi nói: “Sau đó hai người bọn thiếp cùng lang thang trong Thần giới, dần dần đi đến Thiên Huyền Thần Quốc này!”

“Thiên Huyền Thần Quốc tài nguyên phong phú, quy tắc đạo pháp dồi dào, là nơi rất tốt để tu luyện!”

“Hai bọn thiếp giả làm vợ chồng ở Thiên Huyền Thần Quốc. Nàng ta làm vợ, thiếp làm chồng, còn đăng ký hôn hành ở Thiên Huyền Thần Quốc và nhận được ngọc giản hôn hành!”

“Sau đó thì sao?” Hạ Nhân truy hỏi.

Thái Chân nói: “Chàng đừng vội, nghe thiếp từ từ kể!”

“Sau đó, trong một lần tình cờ, thiếp gặp một bé gái có vẻ ngoài đáng yêu. Không chỉ dung mạo đáng yêu, cô bé còn có tư chất và thiên phú phi phàm!”

“Hơn nữa, lúc đó cô bé đang đi khắp nơi tìm kiếm tỷ tỷ của mình!”

“Khi ấy thiếp bị che mắt, không phân biệt được thiện ác, thế là bị cô bé lừa đi, rơi vào ma quật!”

“Thật ra câu chuyện rất đơn giản, chỉ có vậy thôi!”

Hạ Nhân hỏi: “Nàng trở thành hương cống?”

Thái Chân nói: “Hương cống chính là một loại cống phẩm…”

“Người của Hoàng Thiên Tông đi khắp nơi tìm kiếm những nữ tử có thể chất khác thường, dùng thân thể các nàng làm vật chứa để đổ đầy lực lượng hương hỏa!”

“Sau đó dâng lực lượng hương hỏa lên cho tông chủ, đó chính là hương cống!”

Hạ Nhân chợt hiểu ra, nói: “Ta hiểu rồi. Sau đó tông chủ hấp thu luyện hóa lực lượng hương hỏa trong cơ thể các nàng, đúng không?”

“Không đơn giản như vậy!” Thái Chân lắc đầu: “Nếu chỉ để hưởng dụng lực lượng hương hỏa thì đâu cần thân thể nữ tử, cứ trực tiếp hấp thu lực lượng hương hỏa chẳng phải được rồi sao?”

“Hắn không hấp thu lực lượng hương hỏa, càng không luyện hóa lực lượng hương hỏa!”

“Hắn… thay thế… chỉ vậy mà thôi!”

Đồng tử Hạ Nhân co rút: “Thay thế!”

“Đúng, chính là thay thế!” Thái Chân nói: “Không biết vì sao tông chủ Hoàng Thiên Tông lại nhiễm phải lượng lớn lực lượng nguyền rủa. Hắn muốn loại bỏ lực lượng nguyền rủa trong cơ thể, nhưng những phương pháp thông thường đều không có tác dụng, bắt buộc phải dùng cách thay thế này!”

“Tức là dùng một trận pháp đặc biệt, chuyển lực lượng nguyền rủa trong cơ thể hắn sang những hương cống như chúng ta!”

“Sau khi nhiễm phải lực lượng nguyền rủa, những người như chúng ta chỉ có con đường chết!”

“Còn hắn thì có thể từng chút một tẩy sạch lực lượng nguyền rủa trên người mình!”

“May mà gặp được phu quân... Nếu không thì thiếp... thiếp thiếp thiếp...”

“Lần này thiếp thật sự đã phải vĩnh viễn cách biệt với phu quân rồi!”